

Bruxelles, den 8. juni 2017
(OR. en)

10043/17

Interinstitutionel sag:
2016/0370 (CNS)
2016/0372 (NLE)

FISC 130
ECOFIN 504
UD 145

NOTE

fra: formandskabet
til: De Faste Repræsentanters Komité/Rådet

Komm. dok. nr.: 14820/16 FISC 207 ECOFIN 1111 IA 126
14821/16 FISC 208 ECOFIN 1112 IA 127

Vedr.: – Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer

– Forslag til Rådets gennemførelsesforordning om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

= Kompromis fra formandskabet

Vedlagt følger til delegationerne formandskabets seneste kompromis vedrørende ovennævnte kommissionsforslag.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser
i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets direktiv 2006/112/EF³ fastlægges særordninger for pålæggelse af merværdiafgift (moms) for ikkeetablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelse, radio- og TV-spredningstjenester eller elektronisk leverede tjenesteydelser til ikkeafgiftspligtige personer.
- (2) I Rådets direktiv 2009/132/EF⁴ indrømmes en fritagelse for moms for indførsler af småforsendelser af ringe værdi.
- (3) I evalueringen af nævnte særordninger, som blev indført den 1. januar 2015, blev der peget på en række områder, hvor der kan foretages forbedringer. For det første bør der ske en reduktion af den byrde, der for mikrovirksomheder, som er etableret i en medlemsstat og lejlighedsvis leverer sådanne ydelser til andre medlemsstater, er forbundet med at skulle opfylde momsforpligtelser i andre medlemsstater end deres etableringsmedlemsstat. Der bør derfor indføres en tærskel på fællesskabsplan, hvorunder sådanne leveringer forbliver momspligtige i deres etableringsmedlemsstat. For det andet er kravet om at skulle opfylde kravene til fakturering og føring af regnskab i alle medlemsstater, som der leveres til, meget byrdefuldt. Med henblik på at minimere byrderne for virksomheder bør reglerne for fakturering derfor være dem, som gælder i den identifikationsmedlemsstat, hvor den leverandør, der gør brug af særordninger, hører til. For det tredje kan afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i Fællesskabet, men som har et momsregistreringsnummer i en medlemsstat (f.eks. fordi de udfører lejlighedsvis momspligtige transaktioner i denne medlemsstat), hverken gøre brug af særordningen for afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i Fællesskabet, eller særordningen for afgiftspligtige personer, som er etableret i Fællesskabet. Det foreslås derfor, at det bør være tilladt sådanne afgiftspligtige personer at gøre brug af særordningen for afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i Fællesskabet.

³ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

⁴ Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder (EUT L 292 af 10.11.2009, s. 5).

- (4) Evalueringen af de særordninger for afgiftspåleggelse for teleydelser, radio- og TV-spredningstjenester eller elektronisk leverede tjenesteydelser, som blev indført den 1. januar 2015, har derudover vist, at kravet om, at momsangivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører, er en utilstrækkelig frist, især for leveringer via et telekommunikationsnet, en grænseflade eller en portal, hvis de ydelser, som leveres via telekommunikationsnettet, grænsefladen eller portalen, formodes at være leveret af operatøren af telekommunikationsnettet, grænsefladen eller portalen, som skal indsamle oplysningerne til udfærdigelse af momsangivelsen hos hver enkelt tjenesteyder. Evalueringen har også vist, at kravet om at foretage korrektion i momsangivelsen for den pågældende afgiftsperiode er meget byrdefuldt for afgiftspligtige personer, da det kan medføre, at de skal genindsende flere momsangivelser hvert kvartal. Følgelig bør fristen for indgivelse af momsangivelsen forlænges fra 20 til 30 dage efter udgangen af afgiftsperioden, og afgiftspligtige personer bør kunne korrigere tidligere momsangivelser i en efterfølgende angivelse i stedet for i angivelserne for den afgiftsperiode, som korrektionerne vedrører.
- (5) For at undgå, at afgiftspligtige personer, der leverer andre ydelser end teleydelser, radio- og TV-spredningstjenester eller elektronisk leverede tjenesteydelser til ikkeafgiftspligtige personer, skal momsregistreres i hver eneste medlemsstat, hvor sådanne tjenesteydelser er momspligtige, bør medlemsstaterne tillade afgiftspligtige personer, der leverer sådanne ydelser, at gøre brug af det IT-system til registrering og til angivelse og betaling af momsen, der giver dem mulighed for at angive og betale moms for disse ydelser i en enkelt medlemsstat.
- (6) For at præcisere anvendelsesområdet for bestemmelser, der vedrører situationer, hvor varer købes og leveres videre til den efterfølgende køber, bør der henvises til nye midler til elektronisk interaktion, hvormed transaktioner kan gennemføres, med henblik på at tage hensyn til den teknologiske udvikling.

- (7) Realiseringen af det indre marked, globaliseringen og de teknologiske forandringer har medført en eksplosiv vækst i den elektroniske handel og dermed også inden for fjernsalg af varer, som både leveres fra en medlemsstat til en anden og fra tredjelandsområder eller tredjelande til Fællesskabet. De relevante bestemmelser i direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF bør tilpasses denne udvikling under hensyntagen til princippet om beskatning i forbrugslandet og behovet for at sikre medlemsstaternes skatteindtægter og skabe lige konkurrencevilkår for de berørte virksomheder og minimere byrderne for dem. Særordningen for teleydelser, radio- og TV-spredningstjenester eller elektronisk leverede tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, men ikke i forbrugsmedlemsstaten, bør derfor udvides til fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, og en tilsvarende særordning bør indføres for fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande.
- (8) For at reducere byrden for virksomheder, der gør brug af særordningen for fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, bør forpligtelsen til at udstede en faktura i forbindelse med sådanne salg afskaffes. For at give sådanne virksomheder retssikkerhed bør det af bestemmelserne om fastlæggelse af leveringsstedet for sådanne varer klart fremgå, at de også finder anvendelse, såfremt varerne transporteres eller forsendes indirekte for leverandørens regning, eller leverandøren indirekte medvirker ved transporten eller forsendelsen.
- (9) Anvendelsesområdet for særordningen for fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande bør begrænses til salg af varer med en reel værdi, der ikke overstiger 150 EUR, hvorefter der vil være krav om en fuld toldangivelse til toldformål ved indførslen. Med henblik på at undgå dobbelt påligning af afgift bør der indføres en fritagelse for moms ved indførsel af varer angivet i henhold til denne særordning. For at undgå konkurrenceforvridning mellem leverandører inden for og uden for Fællesskabet og tab af skatteindtægter er det derudover nødvendigt at afskaffe fritagelsen for indførsel af varer i småforsendelser med ringe værdi, som er fastsat i direktiv 2009/132/EF.

- (10) En afgiftspligtig person, der gør brug af særordningen for fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande, bør kunne udpege en formidler, der er etableret i Fællesskabet, som den person, der i vedkommendes navn og på vedkommendes vegne er betalingspligtig for momsen og skal opfylde de forpligtelser, der er fastlagt i særordningen.
- (11) Med henblik på at beskytte medlemsstaternes skatteindtægter bør en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet og gør brug af denne særordning, være forpligtet til at udpege en formidler. Denne forpligtelse bør imidlertid ikke finde anvendelse, hvis vedkommende er etableret i et tredjeland, med hvilket Unionen har indgået en aftale om gensidig bistand. Grundlaget for sådanne tilladelser bør være en streng liste med klart fastlagte kriterier.
- (12) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv for så vidt angår opstilling af en liste over tredjelande, med hvilke Unionen har indgået en aftale om gensidig bistand svarende til reglerne i Rådets direktiv 2008/55/EF⁵ og Rådets forordning (EU) nr. 904/2010⁶, bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁷. Eftersom opstillingen af listen over tredjelande er direkte forbundet med det administrative samarbejde vedrørende merværdiafgift, er det hensigtsmæssigt, at Kommissionen bistås af Det Stående Udvalg for Administrativt Samarbejde, der er nedsat ved artikel 58 i forordning (EU) nr. 904/2010.

⁵ Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger (EUT L 150 af 10.6.2008, s. 28).

⁶ Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 10).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (13) På baggrund af den eksplosive vækst i elektronisk handel og den deraf følgende stigning i det antal småforsendelser med en reel værdi på op til 150 EUR, som indføres i Fællesskabet, bør medlemsstaterne systematisk tillade brug af en særordning til angivelse og betaling af moms ved indførsel. Denne ordning kan anvendes, når særordningen for fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande ikke anvendes, og hvis slutkunden ikke har valgt standardproceduren for indførsel med henblik på at drage nytte af en potentielt nedsat momssats.
- (14) Anvendelsesdatoen for bestemmelserne i dette direktiv tager, hvor det er relevant, hensyn til den tid, som behøves for at iværksætte de nødvendige foranstaltninger til dets gennemførelse, og som medlemsstaterne behøver for at tilpasse deres IT-system til registrering og til angivelse og betaling af moms.
- (15) Målene for dette direktiv, nemlig forenkling af momsforpligtelserne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (16) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter⁸, har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af deres gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (17) Direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

⁸ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2006/112/EF med virkning fra den 1. januar 2018

Med virkning fra den 1. januar 2018 foretages følgende ændringer i direktiv 2006/112/EF:

- 1) Artikel 58 affattes således:

"Artikel 58

1. Leveringsstedet for følgende tjenesteydelser til en ikkeafgiftspligtig person er det sted, hvor denne person er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted:
 - a) teleydelser
 - b) radio- og TV-spredningstjenester
 - c) elektronisk leverede tjenesteydelser, navnlig de i bilag II omhandlede tjenesteydelser.

Når leverandøren af en ydelse og kunden kommunikerer via elektronisk post, betyder dette ikke i sig selv, at den leverede ydelse er en elektronisk leveret tjenesteydelse.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når følgende betingelser er opfyldt:
 - a) leverandøren er etableret eller, i mangel af et etableringssted, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i én medlemsstat, og
 - b) ydelserne leveres til kunder, som befinder sig i en hvilken som helst anden medlemsstat end den, der er omhandlet i litra a), og
 - c) den samlede værdi uden moms af sådanne leveringer overstiger ikke i det indeværende kalenderår 10 000 EUR eller det hertil svarende beløb i national valuta, og dette var ikke tilfældet i det foregående kalenderår.

3. Når den tærskel, der er omhandlet i stk. 2, litra c), overskrides i løbet af et kalenderår, anvendes stk. 1 fra dette tidspunkt.
 4. Den medlemsstat, hvor de leverandører, som er omhandlet i stk. 2, er etableret eller, i mangel af et etableringssted, har deres bopæl eller sædvanlige opholdssted, skal give disse leverandører ret til at vælge, at leveringsstedet fastlægges i overensstemmelse med stk. 1, og dette valg skal mindst gælde for en periode på to kalenderår.
 5. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til overvågning af den afgiftspligtige persons opfyldelse af de betingelser, der er omhandlet i stk. 2-4.
 6. Den tilsvarende værdi i national valuta af det beløb, der er omhandlet i stk. 2, litra c), beregnes ved at anvende den vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank offentliggør på datoen for vedtagelse af dette direktiv."
- 2) Artikel 219a affattes således:

"Artikel 219a

1. Fakturering foretages efter reglerne i den medlemsstat, hvor leveringen af varer eller ydelser anses for at have fundet sted i henhold til bestemmelserne i afsnit V.
2. Uanset stk. 1 foretages fakturering efter følgende regler:
 - a) de gældende regler i den medlemsstat, hvor leverandøren har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, hvorfra leveringen har fundet sted, eller, hvis der ikke findes et sådant hjemsted eller fast forretningssted, den medlemsstat, hvor leverandøren har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, når

- i) leverandøren ikke er etableret i den medlemsstat, hvor leveringen af varer eller ydelser anses for at have fundet sted i henhold til bestemmelserne i afsnit V, eller leveringen foretages uden medvirken af et forretningssted tilhørende leverandøren i den pågældende medlemsstat, jf. artikel 192a, litra b), og den betalingspligtige for moms er den person, som varerne eller ydelserne leveres til
 - ii) leveringen af varer eller ydelser anses for ikke at have fundet sted i Fællesskabet i henhold til bestemmelserne i afsnit V
- b) de gældende regler i den medlemsstat, hvor den leverandør, der gør brug af en af de særordninger, der er omhandlet i afsnit XII, kapitel 6, er registreret.

Hvis leverandøren ikke er etableret i den medlemsstat, hvor leveringen af varer eller ydelser anses for at have fundet sted, og kunden udsteder fakturaen (selvfakturering), eller hvis der ikke gøres brug af de særordninger, som er omhandlet i afsnit XII, kapitel 6, finder stk. 1 anvendelse.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af artikel 244-248."

3) Artikel 358a, nr. 1), affattes således:

- 1) "afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet": en afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted på Fællesskabets område".

4) Artikel 361, stk. 1, litra e), affattes således:

- "e) en erklæring om, at vedkommende ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted på Fællesskabets område."

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2006/112/EF med virkning fra den 1. januar 2021

Med virkning fra den 1. januar 2021 foretages følgende ændringer i direktiv 2006/112/EF:

1) Der indsættes en ny artikel 14a:

- "1. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af elektroniske grænseflader såsom markedspladser, platforme, portaler og tilsvarende midler formidler fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger EUR 150, anses denne afgiftspligtige person for selv at have modtaget disse varer og videreleveret dem som fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande.
2. Når en afgiftspligtig person tilbyder oplagsprocedurer med eller uden levering eller genlevering for fjernsalg af varer som omhandlet i artikel 33, stk. 1, og sådanne varer ikke formidles ved hjælp af elektroniske grænseflader såsom markedspladser, platforme, portaler og tilsvarende midler, anses denne afgiftspligtige person for selv at have modtaget disse varer og videreleveret dem som fjernsalg af varer."

2) Artikel 33 ændres således:

a) I stk. 1 affattes indledningen således:

"Uanset artikel 32 anses leveringsstedet for varer, der af leverandøren eller for vedkommendes regning forsendes eller transporteres, eller hvor leverandøren indirekte medvirker ved transporten eller forsendelsen af varerne, fra en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af varerne afsluttes, for at være det sted, hvor varerne befinder sig, når forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes, hvis følgende betingelser er opfyldt:"

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

"Hvis varerne forsendes eller transporteres fra et tredjelandssområde eller et tredjeland og af leverandøren eller den formidler, der handler på hans vegne, indføres i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne afsluttes, anses varerne for leveret i denne medlemsstat, forudsat at der foretages momsangivelse for disse varer i henhold til særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 4."

3) Artikel 34 udgår.

4) Artikel 35 affattes således:

"Artikel 35

Bestemmelserne i artikel 33 finder ikke anvendelse på leveringer af brugte genstande, kunstgenstande, samlereobjekter og antikviteter som defineret i artikel 311, stk. 1, nr. 1)-4), eller på leveringer af brugte transportmidler som defineret i artikel 327, stk. 3, der pålægges moms i henhold til de gældende særordninger på området."

5) I artikel 58 udgår stk. 2-6.

- 6) I afsnit V indsættes følgende som kapitel 3a:

"KAPITEL 3a

Tærskel for afgiftspligtige personer, der leverer varer omfattet af artikel 33, stk. 1, og tjenesteydelser omfattet af artikel 58

Artikel 59c

1. Artikel 33, stk. 1, og artikel 58 finder ikke anvendelse, når følgende betingelser er opfyldt:
 - a) leverandøren er etableret eller, i mangel af et etableringssted, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i én medlemsstat, og
 - b) ydelserne leveres, eller varerne forsendes eller transporteres til kunder, som befinder sig i en hvilken som helst anden medlemsstat end den, der er omhandlet i litra a), og
 - c) den samlede værdi uden moms af leveringer omfattet af disse bestemmelser overstiger ikke i det indeværende kalenderår 10 000 EUR eller det hertil svarende beløb i national valuta, hvilket heller ikke var tilfældet i det foregående kalenderår.
2. Når den tærskel, der er omhandlet i stk. 1, litra c), overskrides i løbet af et kalenderår, anvendes artikel 33, stk. 1, og artikel 58 fra dette tidspunkt.
3. Den medlemsstat, på hvis område varerne befinder sig, når forsendelsen eller transporten påbegyndes, eller hvor de afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og TV-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser, er etableret, giver de afgiftspligtige personer, der foretager leveringer, der kan omfattes af bestemmelserne i stk. 1, ret til at vælge, at leveringsstedet fastlægges i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, og artikel 58, og dette valg skal mindst gælde for en periode på to kalenderår.

4. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til overvågning af den afgiftspligtige persons opfyldelse af de betingelser, der er omhandlet i stk. 1-3.
5. Den tilsvarende værdi i national valuta af det beløb, der er omhandlet i stk. 1, litra c), beregnes ved at anvende den vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank offentliggør på datoen for vedtagelse af dette direktiv."
- 7) I artikel 143, stk. 1, indsættes følgende litra ca):
- "ca) indførsel af varer, når moms angives i henhold til særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 4, og når det momsregistreringsnummer, som er tildelt leverandøren eller den formidler, der handler på vedkommendes vegne, i henhold til artikel 369q, senest ved indgivelsen af indførselsangivelsen er blevet oplyst til det kompetente toldsted i indførselsmedlemsstaten".
- 8) I artikel 178 tilføjes som litra g):
- "g) når vedkommende skal erlægge afgiften som kunde i tilfælde af anvendelse af afsnit XII, kapitel 6, afdeling 4, være i besiddelse af en faktura eller et tilsvarende dokument udstedt af den afgiftspligtige person, der gør brug af særordningen, eller, hvis det er relevant, dennes formidler, hvor den betalte moms og det i henhold til artikel 369q tildelte momsregistreringsnummer klart er angivet."
- 9) Artikel 220, stk. 1, nr. 2), affattes således:
- "2) for levering af varer omhandlet i artikel 33, undtagen når en afgiftspligtig person gør brug af særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3".
- 9a) I artikel 207 affattes stk. 1 således:
- "Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at personer, som i henhold til artikel 194-197 samt artikel 199, artikel 204 og artikel 3691, stk. 3, betragtes som betalingspligtige for momsen i stedet for en afgiftspligtig person, der ikke er etableret på medlemsstaternes respektive område, opfylder de i denne afdeling omhandlede betalingsforpligtelser."

10) Overskriften til afsnit XII, kapitel 6, affattes således:

"Særordninger for ikkeetablerede afgiftspligtige personer, der leverer tjenesteydelser eller foretager fjernsalg af varer til ikkeafgiftspligtige personer".

11) Artikel 358 ændres således:

a) Nr. 1), 2) og 3) udgår.

b) Som nr. 3a) indsættes:

"3a) "jernsalg af varer": salg af varer, hvis leveringssted bestemmes efter artikel 33, stk. 1, og varer indeholdt i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 EUR, hvis leveringssted bestemmes efter artikel 33, stk. 2".

12) Overskriften til afdeling 2 affattes således:

"Særordning for tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i Fællesskabet".

13) I artikel 358a tilføjes som nr. 3):

"3) "forbrugsmedlemsstat": den medlemsstat, hvor leveringen af tjenesteydelser anses for at finde sted i henhold til afsnit V, kapitel 3."

14) Artikel 359 affattes således:

"Artikel 359

Medlemsstaterne tillader en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, og som leverer tjenesteydelser til en ikkeafgiftspligtig person, der er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i en medlemsstat, at anvende denne særordning. Denne ordning finder anvendelse på alle tjenesteydelser, der leveres på denne måde inden for Fællesskabet."

15) Artikel 363, litra a), affattes således:

"a) hvis vedkommende meddeler den pågældende medlemsstat, at vedkommende ikke længere leverer tjenesteydelser, der er omfattet af denne særordning".

16) Artikel 364 og 365 affattes således:

"Artikel 364

En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet og gør brug af denne særordning, indsender en momsangivelse elektronisk til identifikationsmedlemsstaten for hvert kalenderkvartal, uanset om der er leveret tjenesteydelser omfattet af denne særordning eller ej. Momsangivelsen skal indsendes inden for 30 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Artikel 365

Momsangivelsen skal indeholde momsregistreringsnummeret samt for hver enkelt forbrugsmedlemsstat, hvor der skal betales moms, den samlede værdi uden moms af de leveringer af tjenesteydelser omfattet af denne særordning, der er foretaget i afgiftsperioden, og det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter sats. Også de gældende momssatser og det samlede skyldige afgiftsbeløb skal anføres i angivelsen.

Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen efter indsendelsen, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse senest tre år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indsendes i henhold til artikel 364. Denne efterfølgende momsangivelse skal angive den relevante forbrugsmedlemsstat, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres."

17) Artikel 368 affattes således:

"Artikel 368

En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, og som gør brug af denne særordning, kan ikke foretage fradrag af momsbeløb i henhold til artikel 168. Uanset artikel 1, nr. 1), i direktiv 86/560/EØF får denne afgiftspligtige person tilbagebetalt moms i overensstemmelse med nævnte direktiv. Artikel 2, stk. 2 og 3, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på tilbagebetaling i forbindelse med tjenesteydelser, der er omfattet af denne særordning.

Hvis en afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kræves registreret i en medlemsstat for virksomhed, der ikke er omfattet af særordningen, skal vedkommende fradrage moms opkrævet i den pågældende medlemsstat vedrørende sin afgiftspligtige virksomhed omfattet af særordningen i den momsangivelse, der skal indgives efter artikel 250."

18) I afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3, affattes overskriften således:

"Særordning for fjernsalg af varer inden for Fællesskabet og for tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, som er etableret i Fællesskabet, men ikke i forbrugsmedlemsstaten".

19) Artikel 369a ændres således:

a) Følgende indsættes som nr. 1a):

"1a) "fjernsalg af varer inden for Fællesskabet": salg af varer, der af leverandøren eller for dennes regning forsendes eller transporteres, eller hvor leverandøren indirekte medvirker ved transporten eller forsendelsen af varerne, fra en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af varerne afsluttes, og hvis leveringssted bestemmes efter artikel 33, stk. 1".

b) Som nr. 3) tilføjes:

"3) "forbrugsmedlemsstat": den medlemsstat, hvor leveringen af tjenesteydelser anses for at have fundet sted i henhold til afsnit V, kapitel 3, eller, i tilfælde af fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes."

20) Artikel 369b og 369c affattes således:

"Artikel 369b

Medlemsstaterne tillader en afgiftspligtig person, der foretager fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, og en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, og som leverer tjenesteydelser til en ikkeafgiftspligtig person, at anvende denne særordning. Denne særordning finder anvendelse på alle varer og tjenesteydelser, der leveres på denne måde inden for Fællesskabet.

Artikel 369c

En afgiftspligtig person skal til identifikationsmedlemsstaten anmelde påbegyndelse og ophør af sin afgiftspligtige virksomhed omfattet af denne særordning og ændringer i denne virksomhed, som gør, at vedkommende ikke længere opfylder betingelserne for at gøre brug af særordningen. Denne anmeldelse skal foretages elektronisk."

21) Artikel 369e ændres således:

a) Indledningen affattes således:

"Identifikationsmedlemsstaten udelukker en afgiftspligtig person fra særordningen i følgende tilfælde:"

b) Litra a) affattes således:

"a) hvis vedkommende meddeler, at vedkommende ikke længere foretager fjernsalg af varer inden for Fællesskabet og ikke længere leverer tjenesteydelser omfattet af denne særordning".

22) Artikel 369f og 369g affattes således:

"Artikel 369f

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, skal indsende en momsangivelse elektronisk til identifikationsmedlemsstaten for hvert kalenderkvartal, uanset om der er foretaget fjernsalg af varer inden for Fællesskabet eller leveret tjenesteydelser omfattet af denne særordning eller ej. Momsangivelsen skal indsendes inden for 30 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Artikel 369g

1. Momsangivelsen skal indeholde det i artikel 369d nævnte momsregistreringsnummer og for hver forbrugsmedlemsstat, hvor der skal betales moms, vise den samlede værdi uden moms af fjernsalg af varer inden for Fællesskabet og af leveringer af tjenesteydelser omfattet af denne særordning, der er foretaget i afgiftsperioden, og det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter sats. Også de gældende momssatser og det samlede skyldige afgiftsbeløb skal anføres i angivelsen. Momsangivelsen skal også indeholde ændringer, som vedrører tidligere afgiftsperioder, jf. stk. 4.
2. Når varer i forbindelse med fjernsalg af varer inden for Fællesskabet omfattet af denne særordning forsendes eller transporteres fra andre medlemsstater end identifikationsmedlemsstaten, skal momsangivelsen også indeholde den samlede værdi af sådanne salg for hver medlemsstat, hvorfra varerne er forsendt eller transporteret, samt det individuelle momsregistreringsnummer eller det skatteregistreringsnummer, som hver af disse medlemsstater har tildelt. Momsangivelsen skal indeholde disse oplysninger for hver medlemsstat ud over identifikationsmedlemsstaten opdelt efter forbrugsmedlemsstat.

3. Når den afgiftspligtige person, der leverer tjenesteydelser omfattet af denne særordning, har et eller flere faste forretningssteder, som ikke befinder sig i identifikationsmedlemsstaten, og hvorfra tjenesteydelserne leveres, skal momsangivelsen også indeholde den samlede værdi af disse tjenesteydelser for hver medlemsstat, hvor personen har et forretningssted, sammen med det individuelle momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummeret for dette forretningssted opdelt efter forbrugsmedlemsstat.
4. Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen efter indsendelsen, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse senest tre år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indsendes i henhold til artikel 369f. Denne efterfølgende momsangivelse skal angive den relevante forbrugsmedlemsstat, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres."

23) Artikel 369h, stk. 1, andet afsnit, andet punktum, affattes således:

"Hvis leveringerne er foretaget i andre valutaer, anvender den afgiftspligtige person, som gør brug af denne særordning, valutakursen på den sidste dag i afgiftsperioden, når momsangivelsen udfærdiges."

24) Artikel 369i, stk. 1, affattes således:

"En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, indbetaler momsen under henvisning til den relevante momsangivelse senest ved udløbet af fristen for indsendelse af angivelsen."

25) Artikel 369j affattes således:

"Artikel 369j

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kan for så vidt angår vedkommendes afgiftspligtige virksomhed omfattet af særordningen ikke foretage fradrag af moms opkrævet i forbrugsmedlemsstaten i henhold til artikel 168. Uanset artikel 2, nr. 1), og artikel 3 i direktiv 2008/9/EF får denne afgiftspligtige person tilbagebetalt moms i overensstemmelse med nævnte direktiv.

Hvis en afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kræves registreret i en medlemsstat for virksomhed, der ikke er omfattet af særordningen, skal vedkommende fradrage moms opkrævet i den pågældende medlemsstat vedrørende sin afgiftspligtige virksomhed omfattet af særordningen i den momsangivelse, der skal indgives efter artikel 250."

26) Artikel 369k, stk. 1, affattes således:

"1. En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, skal føre regnskab over de transaktioner, der er omfattet af særordningen. Dette regnskab skal være tilstrækkeligt detaljeret til, at forbrugsmedlemsstatens skattemyndigheder kan fastslå, at momsangivelsen er korrekt."

27) I afsnit XII, kapitel 6, tilføjes følgende afdeling 4:

"Afdeling 4

Særordning for fjernsalg af varer indført fra tredjelande eller tredjelandsområder

Artikel 369l

I denne afdeling og med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser forstås ved:

- 1) "fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande": salg af varer i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 EUR, og hvis leveringssted bestemmes efter artikel 33, stk. 2
- 2) "afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet": en afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted på Fællesskabets område
- 3) "formidler": en person, der er etableret i Fællesskabet og af den afgiftspligtige person, der foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande, er udpeget til at være betalingspligtig for momsen og opfylde de forpligtelser, der er fastlagt i denne særordning, i den afgiftspligtige persons navn og på dennes vegne
- 4) "identifikationsmedlemsstat":
 - a) hvis den afgiftspligtige person ikke er etableret i Fællesskabet, den medlemsstat, hvor vedkommende vælger at blive registreret
 - b) hvis den afgiftspligtige person har etableret sin økonomiske virksomhed uden for Fællesskabet, men har et eller flere faste forretningssteder deri, den medlemsstat med et fast forretningssted, hvor den afgiftspligtige person angiver at ville gøre brug af denne særordning
 - c) hvis den afgiftspligtige person har etableret sin økonomiske virksomhed i en medlemsstat, denne medlemsstat
 - d) hvis formidleren har etableret sin økonomiske virksomhed i en medlemsstat, denne medlemsstat
 - e) hvis formidleren har etableret sin økonomiske virksomhed uden for Fællesskabet, men har et eller flere faste forretningssteder deri, den medlemsstat med et fast forretningssted, hvor formidleren angiver at ville gøre brug af denne særordning

- 5) "forbrugsmedlemsstat": den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes.

Artikel 369m

1. Medlemsstaterne tillader følgende afgiftspligtige personer, som foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande, at gøre brug af denne særordning:
 - a) enhver afgiftspligtig person, der er etableret i Fællesskabet, og som foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande
 - b) enhver afgiftspligtig person, uanset om denne er etableret i Fællesskabet eller ej, som foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande og er repræsenteret ved en formidler, der er etableret i Fællesskabet
 - c) enhver afgiftspligtig person, der er etableret i et tredjeland, med hvilket Unionen har indgået en aftale om gensidig bistand svarende til reglerne i Rådets direktiv 2008/55/EF* og forordning (EU) nr. 904/2010, og som foretager fjernsalg af varer fra dette tredjeland
 - d) ingen afgiftspligtig person kan udpege mere end én formidler ad gangen.
- [2. Uanset stk. 1 er en afgiftspligtig person, der anses for at være leverandør i henhold til artikel 14a, forpligtet til at gøre brug af denne særordning.]
3. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt med opstilling af en liste over de tredjelande, som er omhandlet i stk. 1, litra c). Denne gennemførelsesretsakt vedtages i overensstemmelse med den undersøgelsesprocedure, som er omhandlet i artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011, og med henblik herpå er udvalgt det udvalg, der er nedsat ved artikel 58 i forordning (EU) nr. 904/2010.

* Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger (EUT L 150 af 10.6.2008, s. 28).

Artikel 369n

For så vidt angår fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande, for hvilke moms angives i henhold til denne særordning, indtræder afgiftspligten og forfalder momsen på leveringstidspunktet. Varerne anses for at være leveret på det tidspunkt, hvor betalingen modtages.

Artikel 369o

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, eller en formidler, der handler på vedkommendes vegne, skal til identifikationsmedlemsstaten anmelde påbegyndelse og ophør af sin virksomhed i henhold til denne særordning og ændringer i denne virksomhed, som gør, at vedkommende ikke længere opfylder betingelserne for at gøre brug af særordningen. Denne anmeldelse skal foretages elektronisk.

Artikel 369p

1. De oplysninger, som en afgiftspligtig person, der ikke gør brug af en formidler, skal meddele identifikationsmedlemsstaten, inden vedkommende påbegynder brugen af denne særordning, omfatter følgende:
 - a) navn
 - b) postadresse
 - c) elektronisk adresse og websteder
 - d) momsregistreringsnummer eller nationalt skattnummer.
2. De oplysninger, som formidleren skal meddele identifikationsmedlemsstaten, inden vedkommende påbegynder brugen af denne særordning på vegne af en eller flere afgiftspligtige personer, omfatter følgende:
 - a) navn
 - b) postadresse

- c) elektronisk adresse og websteder
 - d) momsregistreringsnummer
 - e) en liste over de afgiftspligtige personer, som vedkommende repræsenterer, sammen med deres postadresse, elektroniske adresse og websteder samt momsregistreringsnummer eller nationale skattemnumre.
3. Enhver afgiftspligtig person, der gør brug af denne særordning, eller, hvis det er relevant, dennes formidler skal underrette identifikationsmedlemsstaten om eventuelle ændringer af de meddelte oplysninger.

Artikel 369q

1. Identifikationsmedlemsstaten tildeler den afgiftspligtige person, som gør brug af denne særordning, et individuelt momsregistreringsnummer og meddeler vedkommende dette nummer elektronisk.
2. Identifikationsmedlemsstaten tildeler den formidler, som handler på vegne af en afgiftspligtig person, der gør brug af denne særordning, et individuelt momsregistreringsnummer og meddeler vedkommende dette nummer elektronisk. Hvis en formidler handler på vegne af mere end én afgiftspligtig person, gælder dette registreringsnummer for alle vedkommendes aktiviteter vedrørende alle sådanne afgiftspligtige personer i henhold til denne ordning.
3. Det momsregistreringsnummer, der er tildelt i henhold til stk. 1 og 2, anvendes kun med henblik på denne særordning.

Artikel 369r

1. Identifikationsmedlemsstaten sletter den afgiftspligtige person fra identifikationsregisteret i følgende tilfælde:
 - a) hvis personen til identifikationsmedlemsstaten meddeler, at vedkommende ikke længere foretager fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande

- b) hvis det på anden måde må antages, at virksomheden med fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande er ophørt
- c) hvis personen ikke længere opfylder betingelserne for at gøre brug af denne særordning
- d) hvis personen gang på gang undlader at følge reglerne for særordningen.

2. Identifikationsmedlemsstaten sletter formidleren fra identifikationsregisteret i følgende tilfælde:

- a) hvis vedkommende i en periode på to på hinanden følgende kalenderkvartaler ikke har fungeret som formidler på vegne af en afgiftspligtig person, der gør brug af denne særordning
- b) hvis vedkommende ikke længere opfylder de øvrige betingelser for at fungere som formidler
- c) hvis vedkommende gang på gang undlader at følge reglerne for særordningen.

Artikel 369s

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, eller dennes formidler skal for hvert kalenderkvartal indsende en momsangivelse elektronisk til identifikationsmedlemsstaten, uanset om der er foretaget fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande eller ej. Momsangivelsen skal indsendes inden for 30 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Er en momsangivelse indsendt i overensstemmelse med første afsnit, må medlemsstaterne ikke med henblik på moms pålægge yderligere forpligtelser eller andre formaliteter ved indførsel.

Artikel 369t

1. Momsangivelsen skal indeholde det i artikel 369q nævnte momsregistreringsnummer og for hver forbrugsmedlemsstat, hvor der skal betales moms, vise den samlede værdi uden moms af de fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande, for hvilke moms er forfaldet i afgiftsperioden, og det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter sats. Også de gældende momssatser og det samlede skyldige afgiftsbeløb skal anføres i angivelsen.

2. Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen efter indsendelsen, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse senest tre år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indgives i henhold til artikel 369s. Denne efterfølgende momsangivelse skal angive den relevante forbrugsmedlemsstat, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres.
3. En formidler, som er udpeget af mere end én afgiftspligtig person, der gør brug af denne særordning, skal ikke i momsangivelsen angive de leveringer, som de enkelte afgiftspligtige personer har foretaget, og som han er momsbetalingspligtig for.

Artikel 369u

1. Momsangivelsen udfærdiges i euro.

Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at momsangivelsen udfærdiges i deres nationale valuta. Hvis leveringer er foretaget i andre valutaer, anvender den afgiftspligtige person, som gør brug af denne særordning, eller hans formidler valutakursen på den sidste dag i afgiftsperioden, når momsangivelsen udfærdiges.

2. Omregning sker ved anvendelse af de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den pågældende dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag.

Artikel 369v

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, eller dennes formidler indbetaler momsen under henvisning til den relevante momsangivelse senest ved udløbet af fristen for indsendelse af angivelsen.

Betaling sker til en bankkonto denomineret i euro, der er udpeget af identifikationsmedlemsstaten. Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at betaling sker til en bankkonto denomineret i deres egen valuta.

Artikel 369w

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kan for så vidt angår vedkommendes afgiftspligtige virksomhed omfattet af denne særordning ikke foretage fradrag af moms opkrævet i forbrugsmedlemsstaten i henhold til artikel 168. Uanset artikel 1, nr. 1), i direktiv 86/560/EØF og artikel 2, nr. 1), og artikel 3 i direktiv 2008/9/EF får denne afgiftspligtige person tilbagebetalt moms i overensstemmelse med nævnte direktiver. Artikel 2, stk. 2 og 3, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på tilbagebetaling i forbindelse med varer, der er omfattet af denne særordning.

Hvis en afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kræves registreret i en medlemsstat for virksomhed, der ikke er omfattet af særordningen, skal personen fradrage moms opkrævet i den pågældende medlemsstat vedrørende sin afgiftspligtige virksomhed omfattet af særordningen i den momsangivelse, der skal indgives efter artikel 250.

Artikel 369x

1. En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, skal føre regnskab over de transaktioner, der er omfattet af særordningen. En formidler skal føre regnskab for hver af de afgiftspligtige personer, som vedkommende repræsenterer. Disse regnskaber skal være tilstrækkeligt detaljerede til, at forbrugsmedlemsstatens skattemyndigheder kan fastslå, at momsangivelsen er korrekt.
2. De i stk. 1 omhandlede regnskaber skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængelige for forbrugsmedlemsstaten og for identifikationsmedlemsstaten.

Regnskaber skal opbevares i en periode på ti år fra udgangen af det år, hvor en transaktion blev foretaget."

28) I afsnit XII tilføjes følgende kapitel 7:

"KAPITEL 7

Særordning for angivelse og betaling af moms ved indførsel

Artikel 369y

Hvis særordningen i kapitel 6, afdeling 4, ikke anvendes på indførsel af varer i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 EUR, tillader indførselsmedlemsstaten en person, der på vegne af den person, til hvem varer er bestemt, frembyder varerne til toldmyndighederne på Fællesskabets område, at gøre brug af en særordning for angivelse og betaling af moms ved indførsel for så vidt angår varer, hvis forsendelse eller transport afsluttes i denne medlemsstat.

Artikel 369z

1. Ved anvendelsen af denne særordning gælder følgende:
 - a) Den person, til hvem varerne er bestemt, er betalingspligtig for momsen.
 - b) Den person, der frembyder varerne til toldmyndighederne på Fællesskabets område, er ansvarlig for at opkræve momsen fra den person, til hvem varerne er bestemt, og for at foretage betaling af denne moms.
2. Medlemsstaterne fastsætter, at den person, der frembyder varerne til toldmyndighederne på Fællesskabets område, træffer passende foranstaltninger til at sikre, at den person, til hvem varerne er bestemt, betaler den korrekte afgift.

Artikel 369za

Uanset artikel 94, stk. 2, anvendes indførselsmedlemsstatens gældende normalsats for moms, når der gøres brug af denne særordning.

Artikel 369zb

1. Medlemsstaterne tillader, at moms opkrævet i henhold til denne særordning meddeles elektronisk i en månedlig angivelse. Angivelsen skal indeholde den samlede opkrævede moms i den relevante kalendermåned.
2. Medlemsstaterne stiller krav om, at den i stk. 1 omhandlede moms betales senest ved udgangen af måneden efter indførslen.
3. Personer, der gør brug af denne særordning, skal føre regnskab over de transaktioner, der er omfattet af denne særordning, for en periode fastlagt af indførselsmedlemsstaten. Dette regnskab skal være tilstrækkeligt detaljeret til, at indførselsmedlemsstatens skattemyndigheder kan fastslå, at den angivne moms er korrekt, og regnskabet skal efter anmodning fra indførselsmedlemsstaten gøres elektronisk tilgængeligt.

Artikel 369zc

1. Modværdien i national valuta af beløb i euro i forbindelse med beløbene omhandlet i artikel 358, stk. 3a, artikel 369l, stk. 1, og artikel 369y fastsættes en gang om året i overensstemmelse med direktiv 2009/132/EF. Dagkurserne den første hverdag i oktober anvendes med virkning fra den 1. januar i det følgende år.
2. Medlemsstaterne kan afrunde de beløb i national valuta, der opnås ved omregning af beløbene i euro.
3. Medlemsstaterne kan bibeholde de fritagelsesbeløb uændret, der gælder på tidspunktet for den i stk. 1 omhandlede årlige justering, såfremt omregningen af fritagelsesbeløbene udtrykt i euro inden den i stk. 2 nævnte afrunding medfører en ændring af beløbet udtrykt i national valuta på under 5 % eller en nedsættelse af beløbet."

Artikel 3

Ændring af direktiv 2009/132/EF

Med virkning fra den 1. januar 2021 udgår afsnit IV i direktiv 2009/132/EF.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2017 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 1. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2020 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 2 og 3. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 1, fra den 1. januar 2018.

De anvender de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 2 og 3, fra den 1. januar 2021.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 6

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁹, særlig artikel 397,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011¹⁰ fastlægger de nærmere bestemmelser om formodninger om kundens etableringssted med henblik på at fastslå stedet for levering af teleydelser, radio- og TV-spredningstjenester og elektronisk leverede ydelser til ikkeafgiftspligtige personer.
- (2) Evalueringen af kravene til anvendelse af disse formodninger har vist, at det er yderst byrdefuldt for afgiftspligtige personer etableret i en medlemsstat, som leverer sådanne ydelser til ikkeafgiftspligtige personer i andre medlemsstater, under visse omstændigheder at skulle indhente to separate beviser, der ikke er indbyrdes modstridende, for kundens etableringssted, bopæl eller sædvanlige opholdssted.

⁹ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

¹⁰ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 77 af 23.3.2011, s. 1).

- (3) Denne byrde er særlig stor for små og mellemstore virksomheder. Et krav om at indhente et enkelt bevis bør forenkle forpligtelserne for sådanne virksomheder, hvis leveringer til kunder i andre medlemsstater i EU ligger under en bestemt værdi.
- (4) Forenklingen af kravet om at indhente bevis for kundens etableringssted supplerer de ændringer, der indføres ved artikel 1 i Rådets direktiv (EU) [...]/¹¹ af særordningerne i afsnit XII, kapitel 6, i direktiv 2006/112/EF, og bør derfor anvendes fra samme dato.
- (5) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed
—

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 24b i gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 indsættes følgende som stk. 2 og 3:

"Ved levering af ydelser, der falder ind under stk. 1, litra d), hvor den samlede værdi af sådanne ydelser uden moms, som leveres af en afgiftspligtig person fra dennes hjemsted for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted i en medlemsstat, ikke overstiger 100 000 EUR eller en tilsvarende værdi i national valuta i det indeværende og det forudgående kalenderår, formodes det, at kunden er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted på det sted, som leverandøren har udpeget på grundlag af et enkelt bevis leveret af en anden person, der er involveret i leveringen af ydelserne, end leverandøren eller kunden som anført i artikel 24f, litra a)-e).

Hvis den tærskel, der er omhandlet i stk. 2, nås inden for et kalenderår, finder nævnte stykke ikke anvendelse fra og med dette tidspunkt og frem til det tidspunkt, hvor betingelserne i stk. 2 atter er opfyldt.

¹¹ Rådets direktiv (EU) [...]/¹¹ af [...] om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer.

Den tilsvarende værdi i national valuta af beløbet beregnes ved at anvende den vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank offentliggør på datoen for vedtagelse af denne forordning."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand
